

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI KADENCJA**

Warszawa, dnia 26 kwietnia 2006 r.

Druk nr 131 S

SPRAWOZDANIE

KOMISJI USTAWODAWCZEJ

o projekcie uchwały w sprawie rocznicy Zbrodni Katyńskiej (druk nr 131)

Marszałek Senatu w dniu 20 kwietnia 2006 r. – zgodnie z art. 79 ust. 1, w związku z art. 84 ust. 5 Regulaminu Senatu – skierował do Komisji Ustawodawczej projekt uchwały w sprawie rocznicy Zbrodni Katyńskiej w celu rozpatrzenia go w pierwszym czytaniu.

Komisja na posiedzeniu w dniu 26 kwietnia 2006 r. po rozpatrzeniu projektu uchwały w pierwszym czytaniu wprowadziła do niego poprawki i wnosi o przyjęcie przez Senat jednolitego, załączonego projektu uchwały.

Przewodniczący Komisji
Ustawodawczej
(-) Janusz Gałkowski

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia

w sprawie rocznicy Zbrodni Katyńskiej

Senat Rzeczypospolitej Polskiej chce przywołać pamięć jednego z najbardziej tragicznych wydarzeń polskiej historii, a zarazem jednej z najbardziej odrażających zbrodni, których ofiarą padły tysiące najlepszych obywateli Polski.

66 lat temu, w kwietniu i maju 1940 roku, na polecenie najwyższych władz Związku Sowieckiego, w lasach Katynia i w innych miejscach, niekiedy do dzisiaj nieznanach, dokonano mordu na polskich jeńcach wojennych: oficerach, lekarzach, nauczycielach, policjantach, bohaterach wojny obronnej, którzy jako pierwsi w Europie mieli odwagę przeciwstawić się napaści ze strony dwu totalitaryzmów: nazistowskiego i komunistycznego. Za odwagę tę zapłacili cenę najwyższą, ale ich męczeńska śmierć trwa w naszej pamięci jako bolesny dowód niezłomności polskiego ducha i jako zobowiązanie, by następne pokolenia Polaków nie szczędziły pracy i poświęceń dla swojej ojczyzny.

Krew niewinnie przelana w lasach Katynia, a także w Charkowie, Miednoje i innych miejscach nie poszła na marne. Zasiłała ona podziemny strumień, z którego wyrasta historia polskich zmagania o wolność. Bezgraniczne poświęcenie pokolenia II wojny światowej stało się przykładem dla następnych pokoleń, w tym zwłaszcza inspiracją dla zrywu Solidarności. To, że w pół wieku po mordzie katyńskim Polska odzyskała niepodległość, jest w niedającej się ocenić mierze zasługą bohaterstwa tych, którzy oddali życie w Katyniu.

Wspominamy ich bohaterstwo z wdzięcznością, ale i z bólem. Ból ten spotęgowany jest przez fakt, że sprawcy zbrodni – zarówno ci bezpośredni, jak i ci, którzy wydawali im rozkazy – nigdy nie zostali ukarani. Co więcej, po roku 1989 władze rosyjskie konsekwentnie odmawiają uznania mordu katyńskiego za zbrodnię przeciwko ludzkości. Wiemy, że zbrodnia ta obciąża nie naród rosyjski, lecz system komunistyczny, który doprowadził do śmierci dziesiątków milionów ludzi. Wspominając tragedię, którą symbolizuje nazwa Katyń, oddajemy hołd wszystkim ofiarom komunizmu, w tym nieprzeliczonym rzeszom Rosjan i członkom innych narodów zniewolonych przez totalitarny reżim komunistyczny.

Wierzimy, że nadejdzie chwila, kiedy wspólnota wolnych narodów, w tym demokratyczna i praworządna Rosja, przyjmie prawdę o Katyniu i zbrodniach popełnionych w czasie II wojny światowej przez system komunistyczny. Chwila ta utrwali pojednanie polsko-rosyjskie. Dobrze służy temu celowi wznowione przez Instytut Pamięci Narodowej - Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu śledztwo katyńskie w sprawie zbrodni wojennych – ludobójstwa popełnionego na jeńcach wojennych i internowanych funkcjonariuszach Państwa Polskiego i obywatelach Polski przez ówczesne władze Związku Sowieckiego.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".